

פתח דבר

הספר מכיל זיכרונות מתקופת ילדותי ובחרותי בשכונת בום רֶטִירוֹ שבעיר סאו פאולו, ברזיל. פרקים אחרים עניינם תקופת העלייה לישראל ב-1957 לקיבוץ ברור חיל, שבו אני חי עם אדית רעייתי עד עצם היום הזה. בספר משוחזרות חוויות שחוויתי בקיבוץ ומשורטטת התקופה שבה הייתי "ראש המועצה הברזילאית" הראשון שנבחר בחו"ל (1974-1987), באזור שער הנגב שבדרום הארץ. עוד מתוארים בספר ייסוד המכללה ע"ש פנחס ספיר בשער הנגב, יחסי עם השכנים הפלסטינים, וכן מגעי עם דוד בן-גוריון, עם שמעון פרס ועם אישים אחרים. מסופר על פועלי כקונסול הכללי של ישראל בסאו פאולו (1987-1991), ונפרשת מסכת יחסי עם המושל אוֹרְסֶטֶס קוֹאֶרְסִיָה, עם פוליטיקאים ברזילאים רמי מעלה ומגעי עם מנהיגים בקהילה היהודית בברזיל. פרקי הספר הולכים וחוזרים סביב שאלת מפתח שאני מנסה לענות עליה תוך גילויי רגשות וגעגועים: האם האידיאלים של נעורי היו כדאיים?